

Arrest

nr. 47 223 van 12 augustus 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.C. FRERE loco advocaat V. LURQUIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in juli 2005. Verzoeker diende een aanvraag om machtiging tot verblijf in op basis van het toenmalige artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

1.2. Verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van het toenmalige artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet werd afgewezen en op 10 juli 2008 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde betekend. Een repatriëring is gepland op 13 juli 2008. Het beroep tegen de negatieve beslissing inzake zijn aanvraag om machtiging tot verblijf is nog hangende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.3. Op 12 juli 2008 heeft verzoeker zich vluchteling verklaard.

1.4. Op 18 juli 2008 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigt bij arrest nr. 25 582 van 31 maart 2009 de beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker van 18 juli 2008.

1.5. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 19 augustus 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 augustus 2008.

1.6. Op 15 april 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart van Palestijnse origine te zijn – uw ouders zijn afkomstig van Hebron – en geboren te zijn in al-Tafila te Jordanië. In 1977 verliet u Jordanië om te gaan studeren in Duitsland. U trouwde in 1985 in Amman (Jordanië). U legt uw Jordaans paspoort, uw Jordaans rijbewijs, het Jordaans paspoort van uw dochter, haar verblijfskaart in Duitsland en haar verblijfskaart van de E.E.R. naar voren ter staving van uw identiteit. Volgens uw verklaringen bent u nooit politiek actief geweest. U studeerde in Duitsland tot 1996 en vanaf dan werkte u tot eind 2002 in een uitgeverij in Aken. Sinds 1991 was u stichter en voorzitter van de vereniging "Al Aqsa e.V" in Duitsland. Deze vereniging bood humanitaire hulp aan de Palestijnse gebieden. In 1993 richtte u dezelfde vereniging op in Nederland ("Stichting al-Aqsa") en in België ("Vereniging al-Aqsa"). Op 31 juli 2002 werd uw vereniging echter verboden in Duitsland. U ging tegen deze beslissing in beroep. De vereniging "Al Aqsa e.V" kreeg voorlopige rechtsbescherming tot 3 december 2004. Op deze dag werd de vereniging effectief verboden in Duitsland. In het arrest van 3 december 2004 wordt verklaard dat u jarenlang en in belangrijke mate financiële bijdragen heeft geleverd aan sociale verenigingen die een zetel in Palestina hebben en die onder Hamas ressorteren, en dat u zo op financiële wijze de terroristische activiteiten van Hamas ondersteund heeft. Uw vereniging werd verboden wegens de afbreuk die ze doet aan de gedachte van het wederzijds begrip tussen de volkeren en de indirecte ondersteuning van geweld door financiële giften. Na dit verbod in Duitsland deed u ook afstand van uw voorzitterschap van de verenigingen al-Aqsa in Nederland en België. Vervolgens werd u op 6 mei 2005 uitgewezen uit Duitsland omwille van uw voormalig voorzitterschap van een verboden vereniging. U ging in beroep tegen deze uitwijzing. Deze procedure is nog steeds hangende. In Nederland werd het kapitaal van de vereniging "Stichting al-Aqsa" op 3 april 2003 bevroren, waardoor de vereniging tot op heden wel nog op papier bestaat, maar haar werkzaamheden niet meer kan voortzetten. U legt tijdens uw asielrelaas stukken (genummerd van I tot en met XVIII) voor ter staving van de juridische stappen in Nederland en in Duitsland.

Intussen kwam u in juli 2005 aan in België. De "Vereniging al-Aqsa" in België is niet verboden en het kapitaal van deze vereniging werd niet bevroren. U diende een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9, derde lid, en u richtte de firma "Green Branch" op. Deze firma verkoopt boeken en levensmiddelen uit de Palestijnse gebieden. U bent daarnaast nog werkzaam als vrijwilliger in de vereniging al-Aqsa in Verviers. Op 10 juli 2008 kreeg u een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Op 12 juli 2008 diende u vervolgens een asielaanvraag in, uit vrees voor arrestatie en foltering bij terugkeer in Jordanië. Ter staving van deze vrees verwijzen u en uw advocaat naar rechtspraak (document met nummer [6]) en naar rapporten en nieuwsbrieven van mensenrechtenorganisaties over de situatie in Jordanië (documenten genummerd van [1] tot en met [7]).

B. Motivering

U diende in België een asielaanvraag in uit vrees te worden teruggestuurd naar Jordanië en u haalt tijdens uw gehoor door het Commissariaat-generaal (CGVS) aan te vrezen voor een arrestatie en foltering in geval van terugkeer naar Jordanië (zie gehoorverslag CGVS, pp. 10 en 11). Niettegenstaande uw laattijdige asielaanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p. 14) – u kwam in juli 2005 aan in België en diende pas een asielaanvraag in op 12 juli 2008 – dient te worden vastgesteld dat er, rekening houdend met uw achtergrond, zijnde een Palestijn uit Jordanië die sinds 1994 niet meer naar Jordanië terugkeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 2), die in Europa gedurende lange tijd fondsen voor liefdadigheidsorganisaties inzamelde en die, al dan niet terecht, bekend staat als "de man van Hamas in Europa" (zie gehoorverslag CGVS, pp. 7 en 9), bij een terugkeer naar Jordanië in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie (het verdrag van Genève

van 28 juli 1951) bestaat. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd bij het administratieve dossier gevoegd onder de benaming "HKJ 2008-002".

Niettegenstaande het bestaan in uw hoofde van deze terechte vrees voor vervolging dient in het kader van onderzoek van uw asielmotieven te worden nagegaan of artikel 1, par. F (a) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 van toepassing is. Deze houdt in dat een uitsluiting van bescherming dient te worden overwogen voor "personen ten aanzien van wie er ernstige redenen zijn om te veronderstellen dat zij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid hebben begaan", zoals omschreven in de internationale overeenkomsten welke zijn opgesteld om bepalingen met betrekking tot deze misdrijven in het leven te roepen. **Uw verantwoordelijkheid bij de inzameling van fondsen voor liefdadigheidsorganisaties in de Palestijnse gebieden, gelieerd aan Hamas, dient te worden onderzocht in het licht van de in voornoemde Vluchtelingenconventie voorziene uitsluitingsgronden.**

De Palestijnse Gebieden staan onder militaire controle van Israël, ondanks de partiële en beperkte overdracht van bevoegdheden. Volgens het internationaal recht is een gebied dat onder het gezag staat van een vreemde legermacht een bezet gebied (Artikel 42 Haagse Reglementen, bijlage bij de Vierde Haagse Conventie van 18 oktober 1907). Er zijn verschillende gezichtspunten inzake de legale kwalificatie van het conflict tussen Israël en de Palestijnen. Het ene gezichtspunt is dat het gehele conflict, inclusief de nog steeds aan de gang zijnde vijandelijkheden in de Gazastrook, een internationaal gewapend conflict is. Het andere gezichtspunt spreekt over een niet-internationaal gewapend conflict tussen Israël en Palestijnse gewapende niet-regeringsactoren. Los van het al dan niet internationaal karakter van het conflict in Gaza is het gewoonterecht van het internationaal humanitair recht toepasbaar op het gebruik van geweld door zowel de Israëli's als de Palestijnen. Ook Hamas, dat geen partij is in de internationale verdragen, is gebonden door het gewoonterecht van het internationaal humanitair recht, toepasbaar op alle partijen in een gewapend conflict. De informatie waarop het CGVS zich baseert, werd bij het administratieve dossier gevoegd onder de benaming "armed conflict".

Wat de beweging Hamas betreft, dient te worden vastgesteld dat deze beweging in het verleden, meerbepaald sinds het begin van de jaren 1990, toen u stichter en voorzitter was van de organisatie al-Aqsa, verantwoordelijk is geweest voor het begaan van **misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden** zoals het **opzettelijk richten van aanvallen op de burgerbevolking als zodanig of op individuele burgers die niet rechtstreeks deelnemen aan de vijandelijkheden**. De informatie waarop het CGVS zich baseert om deze bewering te staven, werd bij het administratief dossier gevoegd onder de benamingen "armed conflict" en "PLE 2009-003w". In 1990 richtte Hamas de militaire vleugel "Hamas-Izz al-Din al-Qassem" op. De eerste zelfmoordaanslag tegen Israëlische burgerbevolking dateert van april 1994 (zie "PLE 2009-003w", pp. 4 en 5). Hamas, inclusief Hamas-Izz al-Din al-Qassem, staat op 16 december 2008 nog steeds op de terrorismelijst van de Europese Unie (zie "PLE 2009-003w", p. 12).

In 1991 was u stichter van de vereniging Al-Aqsa ("Al Aqsa e.V") in Duitsland. In 1993 richtte u dezelfde vereniging op in Nederland ("Stichting al-Aqsa") en in België ("Vereniging al-Aqsa"). Tot het verbod tegen uw vereniging "al-Aqsa e.V" in Duitsland in december 2004 was u voorzitter van deze drie verenigingen.

Volgens uw verklaringen verzamelde u enkel fondsen ter ondersteuning van liefdadigheidswerk in de Palestijnse gebieden en was u zelf nooit rechtstreeks betrokken bij de in artikel 1, par. F (a) van de Vluchtelingenconventie beschreven misdrijven. Echter, de uitsluitingsclausule betreft niet enkel directe daders van dergelijke misdrijven maar ook medeplichtigen, voor zover deze hebben gehandeld met kennis van de praktijken en geen enkele omstandigheid hen van hun individuele verantwoordelijkheid vrijstelt. Medeplichtigheid (cfr. Art. 25 §3 Statuut van Rome van 17 juli 1998) houdt in dat een art. 1F-misdrijf werd gepleegd - eventueel door iemand anders -, dat de persoon in kwestie hierbij een materiële bijdrage heeft geleverd, met een onmiddellijk effect op het misdrijf en dat hij de bedoeling had dat het misdrijf gepleegd werd.

U verklaart wat uw ideologie betreft persoonlijk meer aan te leunen bij de **beweging Hamas**, maar niet de politiek van Hamas te verdedigen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Ook verklaart u dat de sociale verenigingen die u financieel ondersteunde geen Hamas-verenigingen zijn en dat deze sociale verenigingen ook het militaire luik van Hamas niet steunen (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Nochtans wordt u aanzien als "de man van Hamas in Europa" (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Ook uw advocaat geeft aan dat u bij een eenvoudige zoektocht op internet staat afgeschilderd als één van de prominente leden van Hamas in Europa (zie gehoorverslag CGVS, p. 13).

Het CGVS erkent de gevaren van aantijgingen op internet en oordeelt aldus niet louter op basis van het beeld dat over u en de door u opgerichte verenigingen door de media wordt geschetst. Het CGVS besluit evenwel na een verificatie van verschillende bronnen, en op basis van uw eigen verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS, dat er duidelijke, geloofwaardige en betrouwbare aanwijzingen zijn dat u verregaande banden had met de beweging Hamas. Uw financiële giften gingen immers

hoofdzakelijk naar verenigingen die verbonden waren met Hamas. Meer nog, u gaf net in de periode dat Hamas intensief terroristische misdaden pleegde (zie "PLE 2009-003w"), financiële ondersteuning aan het liefdadigheidswerk van organen en personen die sterk verbonden waren met de beweging Hamas.

Een eerste objectieve vaststelling is dat in het **Duitse arrest van 3 december 2004** werd vastgesteld dat u als voorzitter van de vereniging al-Aqsa jarenlang en in belangrijke mate financiële bijdragen heeft geleverd aan sociale verenigingen die een zetel in Palestina hebben en die onder Hamas ressorteren, en dat u zo op financiële wijze de terroristische activiteiten van Hamas ondersteund heeft. Uw vereniging werd verboden in Duitsland wegens het afbreuk doen aan de gedachte van het wederzijdse begrip tussen de volkeren en de indirecte ondersteuning van geweld door financiële giften, dit over een lange periode en op grote schaal, aan Hamas, een groepering die geweld introduceert in de verstandhouding van volkeren. Uw activiteiten zouden geweldpleging om politieke, religieuze en andere belangen door te drijven, steunen, verdedigen en veroorzaken, zodat u de bereidheid van derden om geweld te gebruiken om politieke, religieuze en ander belangen door te zetten, zou wekken of minstens zou versterken. Dit zou blijken uit het feit dat u sinds lang de gezinnen van zogenaamde "martelaren" in Palestina financieel zou steunen. Het begrip "martelaar" heeft betrekking op leden van de Palestijnse bevolking, die bij gewelddadige aanvallen op Israëlische instellingen en staatsburgers van Israël hun leven verloren, vooral op zogenaamde zelfmoordterroristen. Het voornemen dat door u in oproepen tot giften werd aangekondigd, om voor gezinnen waaruit "martelaren" waren voortgekomen of zouden voortkomen, financiële middelen beschikbaar te stellen, staat volgens het Duits arrest gelijk met een bepleiting van zelfmoordaanslagen. U zou volgens dit arrest op het terrein van het Moslimbroederschap en in het bijzonder in de context van Hamas handelen (zie "Duits arrest" en "vertaling Duits arrest", p. 2). Het arrest en de vertaling hiervan zijn bij het administratieve dossier gevoegd. Ook in Duitsland worden beslissingen genomen op basis van objectieve feiten (zie ook "Duits arrest" en "vertaling Duits arrest", p. 5).

Een tweede objectieve vaststelling is dat de verenigingen "Al-Aqsa e.V.", opgericht in Duitsland, en "Stichting al Aqsa", opgericht in Nederland, waarvan u de initiële stichter, of nog: stichtend voorzitter, was, nog steeds op de **terrorismelijst van de Europese Unie** staan (zie "HKJ 2009-002w", pp. 1-3). Op 16 december 2008 werd deze lijst voor het laatst aangepast door de Europese Raad. Beide verenigen staan nog steeds op de Europese terrorismelijst. De Verenigde Staten en Groot-Brittannië hebben van "al-Aqsa Foundation", waaronder ook de verenigingen waarvan u stichtend voorzitter was (Stichting al-Aqsa, al-Aqsa e.V., en de Vereniging al-Aqsa in België) ressorteren, alle vermogens geblokkeerd en transacties verboden (zie "HKJ 2009-002w, p. 3). U was stichter van deze verenigingen, dus u was individueel verantwoordelijk voor de activiteiten van deze vereniging.

U gaf sinds begin van de jaren '90 steun aan liefdadigheidsinstellingen die in verband staan met Hamas. Er is weinig officiële informatie beschikbaar over de financiering van Hamas. Het grootste deel van de hulp die Hamas ontvangt zou gaan naar de sociale voorzieningen die de Palestijnse burgers helpen, en niet naar de gewapende vleugel van de Hamas (zie "PLE 2009-003w", p. 4). Er is evenwel een duidelijke band van de sociale verenigingen die u ondersteunde met het politieke en militaire luik van Hamas. Vooreerst werden deze sociale verenigingen opgericht door politieke en militaire leiders van Hamas. Daarnaast werden sommige van deze verenigingen verboden in de periode dat u voorzitter was van de drie verenigingen al-Aqsa, in een periode dat u deze verenigingen aldus financierde.

Vanuit het handvest van Hamas (gepubliceerd in januari 1988), waarin de kerntaken en -activiteiten van de beweging worden opgesomd, wordt de institutionele en functionele verwevenheid van de politieke, sociale, religieuze, educatieve, gewapende en administratieve takken van de beweging Hamas bevestigd. Hierin wordt een vreedzame regeling van het Palestijns-Israëlijs conflict van de hand gewezen en worden alle moslims wereldwijd opgeroepen tot het voeren van de heilige oorlog tegen de Joodse staat. De strijd tegen de joden vereist volgens het Hamas-handvest alle toegewijde inspanningen. De concepten "Heilige oorlog (jihaad)" en "martelaarschap (instihhadiya)" zijn twee centrale concepten van de ideologie van de beweging Hamas. Met name artikel 15, betreffende het onderwijs, is illustratief: "het is noodzakelijk de natie de geest van de jihad in te prenten. (...) De informatiecampagne moet zich richten op de oelama (islamitische schriftgeleerden), onderwijzers, leraren en informatie- en mediadeskundigen, met name onder de jongeren en de sjeiks van de islamitische bewegingen. (...)". Daarnaast hebben Hamasleiders de eenheid van de organisatie ook in toespraken en interviews benadrukt. Zo sprak oprichter sjeik Ahmed Yassin, geciteerd door Reuters op 12 mei 1998: "Wij kunnen de vleugel niet van het lichaam scheiden. Als wij dat doen kan het lichaam niet vliegen. Hamas is één lichaam" (zie "Protecting Charitable Organizations" in het administratief dossier" p. 3). Sjeik Ahmed Yassin richtte Hamas in december 1987 op als de lokale politieke arm van de Moslim Broeders (zie "PLE 2009-003w", p. 4). Ook in het Duits arrest wordt uiteengezet dat volgens de identiteit van HAMAS de sociale, politieke en militaire actieniveaus gelijkwaardig en met elkaar versmolten bestanddelen van de als eenheid te beschouwen beweging "HAMAS" blijken te zijn. Dit komt tot uitdrukking in een interview uit 1999 van de voormalige HAMAS-

leider Abu Shanab, volgens zijn eigen verklaringen stichtend lid van de sociale vereniging al-Jamiya al-Islamiya (Islamic Society), een vereniging die u financieel ondersteund heeft (zie "vertaling Duits arrest", p. 12, en gehoorverslag CGVS, p. 8). Wanneer hij werd aangesproken over de politieke en sociale aspecten bij de activiteiten van HAMAS, zei hij: "Nu zijn beide gelijkwaardig. Ze lopen evenwijdig met elkaar. Maar men kan het militaire aspect eraan toevoegen, plus het politieke en het sociale. Dat zijn de drie elementen van HAMAS." Dit is een duidelijke verwijzing naar het feit dat vanuit het standpunt van HAMAS haar optreden op sociaal gebied niet van de politieke en militaire activiteiten kan worden gescheiden (zie "vertaling Duits arrest", p. 8).

Gelet op het verband tussen de politieke, militaire en politieke gebieden van HAMAS dat in deze verklaringen tot uitdrukking komt, is het logisch dat leiders van HAMAS bij manifestaties van sociale verenigingen optreden. Volgens een bericht in de krant Al-Ayyam van 10 augustus 2003 namen sjeik Yassin en Al-Rantisi aan een manifestatie van de sociale vereniging Al-Muyamma al-Islami deel en sjeik Yassin waardeerde de activiteiten van deze liefdadigheidsvereniging (zie "vertaling Duits arrest", p. 8). Ook deze organisatie heeft u ondersteund (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Omwille van de verwevenheid van het politieke-militaire-sociale staat de beweging Hamas als geheel sinds september 2003, zoals u zelf aangeeft, op de lijst van terroristische organisaties (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Voorts wordt in het Duits arrest de verbinding van het sociale en het militaire gebied van HAMAS ook aangetoond door een feest van kleuterscholen dat door een sociale vereniging in 2001 werd georganiseerd. Het aan de Duitse senaat voorgelegde beeldmateriaal documenteert zonder twijfel een identificatie met de terreurdaden van HAMAS (zie "vertaling Duits arrest", p. 10). De sociale verenigingen die bij Hamas kunnen ingedeeld worden leveren tenslotte door hun sociaal engagement voor de Palestijnse bevolking een aanzienlijke bijdrage aan de aanvaarding van HAMAS. Dit vergemakkelijkt dan weer de rekrutering van activisten die deelnamen aan de militaire activiteiten van HAMAS. Daarbij komt dat financiële giften aan sociale verenigingen HAMAS financieel ontlasten en de zo bespaarde middelen ook het militaire gebied ten goede komen (zie "vertaling Duits arrest", p. 11). Sinds Hamas in 2006 deelnam aan de regering in de Gazastrook, werd publiekelijk geen woord van het handvest meer overgenomen (zie "PLE 2009-003w", p. 2). Het Handvest is evenwel ook nog niet aangepast of afgeschaft.

Het CGVS is door bovenstaande vaststellingen van mening dat het politieke, militaire en sociale luik van Hamas, zeker in de jaren dat Hamas heel verregaand en bewust een beleid van systematische aanvallen tegen de burgerbevolking voerde, als verweven en verbonden met elkaar gezien kunnen worden. Dit maakt van elke deelnemer aan sociale voorzieningen van Hamas nog niet noodzakelijk een mededader van terroristische activiteiten. Een arts die bijvoorbeeld werkzaam is in sociale voorzieningen van Hamas, is daarom nog geen mededader van terroristische activiteiten. Financiering van sociale voorzieningen van Hamas in de periode dat Hamas heel verregaand en bewust een beleid voerde van systematische aanvallen tegen de burgerbevolking kan wel gezien worden als ondersteuning van het geheel van de beweging. Opnieuw kan worden opgemerkt dat u de vereniging al-Aqsa begin de jaren '90 stichtte en dat u tot 2004 voorzitter was van deze vereniging, met andere woorden in een periode dat Hamas nog geen regerende partij was in de Gazastrook. U had in de periode 1991-2004 als stichter en voorzitter van drie liefdadigheidsverenigingen ook de keuze om niet-Hamas-gelieerde organisaties te ondersteunen.

Door bovenstaande feiten kan aangenomen worden dat de middelen die sociale verenigingen van Hamas krijgen in de periode dat u voorzitter van de verenigingen al-Aqsa was ook werden afgeleid naar militaire acties. Meer nog: bepaalde verenigingen die u steunde, onder andere de verenigingen al-Mujamma al-Islami (het "islamitisch centrum"), Jamiyat al-Salah (Al-Salah Islamic Association), al-Jamiya al-Khairiya al-Islamiya (Islamic Charitable Society - Hebron) en al-Jam'iyya al-Islamiyya (The Islamic Society – la Société islamique de Gaza) hebben een duidelijke band met de politieke, militaire, of nog: terroristische activiteiten van Hamas.

De vereniging **al-Mujamma al-Islami** (het "islamitisch centrum"), door uw vereniging al-Aqsa meerdere jaren en op aanzienlijke schaal financieel ondersteund (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en "vertaling Duits arrest", p. 12), is in 1973 in de Gazastrook opgericht om de politieke activiteiten van de Moslim Broederschap in Gaza te coördineren. Het islamitisch centrum werd opgericht door Hamas-leiders Mahmoud al-Zahar en Sjeik Ahmed Yassin (zie "PLE 2009-010w", p.2), de geestelijke vader van de in 1991 opgerichte militaire vleugel van Hamas, de Izz-al-Din Al-Qassam-brigades, die in mei 1998 nog aangaf dat de gehele organisatie Hamas één lichaam is. Sjeik Ahmed Yassin verklaarde in februari 2000 nog dat wapengeweld "de enige optie voor de bevrijding van het vaderland was" (zie "vertaling Duits arrest", p. 7). De vereniging al-Mujamma al-Islami werd in 1997, in de periode dat u voorzitter was van de drie verenigingen al-Aqsa, door de Palestijnse Autoriteit "gesloten" (zie vertaling "Duits arrest", p. 11). De Israëlsche autoriteit riep de vereniging in februari 2002 wegens banden met Hamas uit tot "onwettige vereniging" (zie "vertaling Duits arrest", p. 12). Ook werden de rekeningen van twee takken

van de vereniging al-Mujamma al-Islami door hun verbondenheid met Hamas in 2003 geblokkeerd door de Palestijnse autoriteit (zie vertaling "Duits arrest", p. 11).

Ook ondersteunde u **al-Salah Islamic Association (Jamiyat al-Salah)** (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), en dit gedurende jaren met aanzienlijke bedragen (zie "vertaling Duits arrest", p. 14). Deze vereniging wordt door de Verenigde Staten beschouwd als één van de grootste liefdadigheidsverenigingen van Hamas, en financiert volgens de "U.S. Department of the Treasury" ook de militaire activiteiten van Hamas. Deze vereniging werd opgericht door Ahmad al-Kurd, één van de Hamas-leiders in Gaza en huidig Minister van Sociale Zaken van Hamas. Meerdere leden van de militaire vleugel van Hamas zouden door al-Salah tewerkgesteld zijn, soms zelfs op belangrijke functies. De rekeningen van deze vereniging werden om deze redenen bevroren door de Palestijnse Autoriteiten in 2003. Op 7 augustus 2007 deed US Department of Treasury hetzelfde (zie "PLE 2009-010w", pp. 2 en 3). Deze vereniging werd in 2002 door de Israëlische overheid wegens banden met Hamas als "onwettige vereniging" beschouwd (zie "vertaling Duits arrest", p. 14).

Ook de leidinggevende leden van de sociale vereniging **al-Jamiya al-Khairiya al-Islamiya (Islamic Charitable Society - Hebron)** die u jarenlang ondersteunde (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en "vertaling Duits arrest", p. 14), waren tegelijk ook leiders van HAMAS. De uitvoerend directeur van de sociale vereniging, Abd al-Khaliq Hasan Shadli Natsha, zou tot zijn arrestatie in augustus 2002 tegelijk leider van HAMAS in Hebron geweest zijn. Deze persoon wordt in een bericht van de Palestijnse pers van 13 november 2001 "HAMAS-leider" genoemd (zie vertaling "Duits arrest", p. 8). De voorzitter van deze sociale vereniging zou voor HAMAS cursussen gegeven hebben en geld ingezameld hebben en de waarnemende voorzitter in 1996 zou als vertegenwoordiger van HAMAS voor Hebron en het zuiden bij de HAMAS-leiding betrokken geweest zijn (zie "vertaling Duits arrest", p. 9). Een belangrijke verwijzing naar de identificatie met de terreuractiviteiten van Hamas is ook het feit dat in de vertrekken van de sociale vereniging Al-Jamiya al-Khairiya al-Islamiya op drie dagen condoléancebezoekers werden ontvangen om de dood van een zelfmoordterrorist te gedenken. Uit een bericht van de radiozender Al-Quds van 28 december 2000 zou blijken dat de HAMAS-beweging in Hebron bekend had gemaakt dat ze condoléancebezoekers voor de "martelaarsdood" van een lid van de Qassam-brigades, van de aanslagpleger van Mekhola, in de zaal van de Islamic Charitable Society in Hebron zou ontvangen (zie vertaling "Duits arrest", p. 10). Deze vereniging werd in februari 2002 wegens banden met Hamas tot "onwettige organisatie" uitgeroepen door de Israëlische overheid (zie vertaling "Duits arrest", p. 14).

Al-Jam'iyya al-Islâmiyya (The Islamic Society – la Société islamique de Gaza), ook onder uw voorzitterschap van de vereniging al-Aqsa financieel ondersteund (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), is een deel van de Hamas-beweging. Deze vereniging, gesticht in 1976, werd geleid door Ahmad Bahr, een verantwoordelijke van Hamas, met wie u persoonlijke contacten onderhield (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). In een Arabische krant van 11 januari 1995 wordt Bahr "de facto" Hamas-coördinator in de Gazastrook genoemd (zie vertaling "Duits arrest", p. 9). In 1997 werd deze vereniging een "essentiële schakel in het netwerk van Hamas-instellingen in de Gazastrook" genoemd en was deze vereniging betrokken bij de "sluiting" door de Palestijnse Autoriteit van Palestijnse sociale verenigingen (zie "vertaling Duits arrest", p. 12). Deze vereniging al-Jam'iyya al-Islâmiyya werd door Israël illegaal verklaard in 2002 (zie "PLE 2009-010w", p. 3 en "vertaling Duits arrest", p. 13). Elf takken van deze vereniging hun rekeningen werden geblokkeerd in 2003 (zie "vertaling Duits arrest", p. 13).

Door het feit dat u ook net deze verenigingen financieel ondersteunde, meer specifiek juist in de periode dat Hamas heel verregaand en bewust een beleid voerde van systematische aanvallen tegen de burgerbevolking (zie "HKJ 2008-002"), kan men spreken van ernstige aanwijzingen dat u ook de terroristische activiteiten van Hamas financieel ondersteunde.

Uit het arrest van Duitsland en uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u voldoende op de hoogte was van de band met Hamas van de sociale verenigingen die u ondersteunde (zie vertaling Duits arrest, pp. 16 en 17). Meer nog, u had zelf nauwe banden met Hamas en persoonlijke contacten met leiders van Hamas en leden van Hamas (zie vertaling Duits arrest, pp. 17 tot en met 20, en gehoorverslag, pp. 9-10). U heeft zich pas gedistantieerd van uw voorzitterschap van de vereniging al-Aqsa sinds uw veroordeling in Duitsland op 3 december 2004.

Uit deze vaststellingen kan geconcludeerd worden dat u, door de financiële bijdragen die u leverde, een substantiële bijdrage levert aan het begaan van misdaden tegen de menselijkheid. U heeft geen ernstige aanwijzingen aangebracht die het tegendeel bewijzen. Uw eigen verklaringen als zou u contacten met Hamas-leden gehad hebben, niet als personen zijnde lid van Hamas, maar enkel op grond van hun functie in een vereniging (zie gehoorverslag CGVS, p. 10), zijn niet afdoende om deze vaststelling te wijzigen.

De stukken die u neerlegde tijdens uw asielaanvraag, namelijk de documenten ter staving van uw identiteit, ter staving van de situatie in Jordanië met betrekking tot mensenrechten en ter staving van de juridische procedures met betrekking tot uw verenigingen in Nederland en Duitsland,

bevestigen verschillende van uw verklaringen, maar zijn niet van aard dat zij bovenstaande appreciatie kunnen wijzigen.

Tot slot dient er op gewezen te worden dat de uitsluitingsclausule in artikel 1, paragraaf F van de Vluchtelingenconventie, deel uitmaakt van de discretionaire beslissingsmacht van elke staat, met als voorwaarde het bestaan van **ernstige redenen om te veronderstellen** dat u zich schuldig heeft gemaakt aan één van de vermelde misdrijven. De toepassing van uitsluitingsgronden in het kader van een asielprocedure vereist niet het bijeenbrengen van formele bewijzen, in tegenstelling tot een strafrechtelijke procedure, en verloopt volgens andere regels dan eventuele nationale of internationale strafrechtelijke procedures.

Op basis van bovenstaande vaststellingen en overwegingen ben ik van oordeel dat er in casu ernstige redenen bestaan om te veronderstellen dat u zich schuldig heeft gemaakt aan **misdaden tegen de menselijkheid en oorlogsmisdaden**, zoals bepaald in artikel 1, paragraaf F van de Vluchtelingenconventie van Genève. Deze Conventie heeft niet als doel het beschermen van personen die zich aan deze praktijken schuldig hebben gemaakt.

Met toepassing van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet dient u tevens te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit artikel stipuleert immers dat een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven; b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties en c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Zoals boven gesteld is punt a) op u van toepassing.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet meen ik dat u uitgesloten dient te worden van bescherming onder de Vluchtelingenconventie alsook van bescherming onder de subsidiaire beschermingsstatus.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de *“uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991”* en artikel 62 van de vreemdelingenwet, artikel 1, paragraaf A en paragraaf F(a), van de Conventie van Genève, artikel 55/2 van de vreemdelingenwet, de beginselen van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de stukken van de Dienst Vreemdelingenzaken in het asioldossier ontbreken, hij een gegronde vrees voor vervolging koestert ten aanzien van de Jordaanse overheid en hij akte neemt van het feit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing motiveert door te stellen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in geval van terugkeer naar Jordanië. Onder verwijzing naar de stukken van het administratief dossier, UNHCR, *Statement on the Article 1F of the Convention*, 16 juli 2009, en de aan het verzoekschrift toegevoegde stukken onderneemt verzoeker een poging om de motieven van de bestreden beslissing, die betrekking hebben op de uitsluiting van de vluchtelingenstatus, te ontkrachten en te weerleggen.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat in hoofde van verzoeker, niettegenstaande zijn laattijdige asielaanvraag en op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier *“HKJ 2008-002”*, bij terugkeer naar Jordanië een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie bestaat, doch dat verzoeker omwille van zijn activiteiten, namelijk de inzameling van fondsen voor liefdadigheidsorganismen in de Palestijnse gebieden, gelieerd aan Hamas, uitgesloten dient te worden van internationale bescherming.

2.3.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van haar declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig

ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

De Raad is in beroepen met volle rechtsmacht in zijn beoordelingsbevoegdheid door het rechtsplegingsdossier beperkt, hij heeft geen eigen onderzoeksbevoegdheid en kan geen onderzoeksdaten stellen. (RvS 26 mei 2009, nr. 193.525; RvS 23 november 2009, nr. 198.145)

2.3.2.1. De vragen die in casu dienen beantwoord te worden zijn de volgende:

- Is verzoeker vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, met andere woorden, bestaat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Jordanië, het land waarvan hij de nationaliteit heeft?
- Indien de eerste vraag affirmatief wordt beantwoord: heeft verzoeker als oprichter en voorzitter van de Al Aqsa e. V. in Duitsland, stichting Al Aqsa in Nederland en stichting Al Aqsa in België, daden gesteld waardoor hij dient te worden uitgesloten van internationale bescherming?

2.3.2.2. Verzoeker is geboren in Hebron. Hij is Palestijn met de Jordaanse nationaliteit. In 1977 verlaat hij Jordanië om te studeren in Duitsland. Hij heeft in Duitsland een verblijf als student tot 1996 en een legaal verblijf omwille van beroepsactiviteiten tot eind 2002. In die tussentijd huwt hij in Jordanië in 1985 en zowel verzoeker als zijn echtgenote hebben familie (ouders, broers en zusters) in Jordanië (gehoorverslag, p. 7). Verzoekers aanvraag tot het verkrijgen/verlengen van een (definitief) verblijf in Duitsland wordt niet meer toegekend na de ontbinding van Al Aqsa e.V., een door verzoeker opgerichte organisatie voor steun aan de Palestijnen, en hij krijgt een bevel om het grondgebied te verlaten op 6 mei 2005. Verzoeker wordt SIS-geseind, wordt niet vastgehouden en moet tegen een bepaalde datum Duitsland verlaten. Verzoeker gaat in beroep tegen zijn uitwijzing (vrouw en kinderen verblijven verder legaal in Duitsland). Ter terechtzitting verklaart verzoeker dat deze zaak nog steeds hangende is voor de Duitse administratieve rechtbank. Verzoeker verklaarde zich geen vluchteling in Duitsland. Hij werd er nooit persoonlijk vervolgd of veroordeeld. Hij is in het bezit van een geldig Jordaans paspoort, afgeleverd in 2004.

Verzoeker komt naar België en vraagt in juli 2005 een machtiging tot verblijf aan in België op basis van het toenmalig artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt geweigerd, reden waarom hem een bevel om het grondgebied te verlaten wordt betekend op 10 juli 2008 en gerepatrieerd zal worden op 13 juli 2008. Verzoeker dient een asielaanvraag in op 12 juli 2008. Verzoeker wordt in België niet vervolgd en is ook nooit gearresteerd om welke reden dan ook, niettegenstaande hij in het oog wordt gehouden door de staatsveiligheid (brief van de Belgische staatsveiligheid in het administratief dossier). Hij staat niet meer SIS-geseind (administratief verslag vreemdelingencontrole in het administratief dossier).

Verzoeker heeft geen strafrechtelijk verleden in Jordanië.

2.3.2.3. Er dient te worden vastgesteld dat de Raad voor het beantwoorden van de eerste vraag niet over alle nodige essentiële en actuele elementen beschikt.

Zo komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing van 15 april 2010 op basis van het CEDOCA-document "HKJ 2008-002" tot het besluit dat er in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging bestaat bij terugkeer naar Jordanië. Het document "HKJ 2008-002" dateert van 8 september 2008 en kan bezwaarlijk worden beschouwd als actueel, temeer er op pagina 2, 3 en 4 van deze informatie sprake is van een verandering / verbetering van de relaties tussen de Jordaanse autoriteiten en Hamas en uit deze informatie niet ondubbelzinnig kan worden afgeleid welke houding de Jordaanse autoriteiten aannemen ten aanzien van personen die betrokken zijn/waren bij financiële transacties voor Palestijnse caritatieve instellingen al dan niet gelinkt met Hamas (*"Aujourd'hui, un réchauffement semble s'amorcer entre les parties (...); M.B. estime que l'Etat jordanien est engagé dans la traque des financements illégaux en faveur du Hamas mais qu'il n'officialise pas en raison de la sensibilité de son opinion publique. Les experts interrogés n'ont cependant pas connaissance de poursuites de l'encontre de jordaniens qui auraient sollicité de l'argent pour le Hamas en tant qu'organisation en elle-même, encore moins de jordaniens qui auraient collecté des fonds pour des organisations caritatives proches du Hamas.(...) Ainsi qu'expliqué ci-dessus, on observe une reprise des relations entre Hamas et la Jordanie. Il est encore impossible à l'heure actuelle d'en déduire des effets potentiels. (...)"*; eigen vertaling: Vandaag lijkt de relatie tussen de partijen te ontspannen (...) M.B. is van oordeel dat de Jordaanse overheid illegale financiering ten voordele van Hamas opspoort maar dit niet officieel doet omwille van de publieke opinie. Experten hebben geen

kennis van vervolgingen van Jordaniërs die betrokken zouden zijn geweest bij het vragen van geld voor Hamas, en nog minder van Jordaniërs die geld zouden gecollecteerd hebben voor caritatieve organisaties die aanleunen bij Hamas. Zoals hierboven reeds gesteld kan men hervatting waarnemen van de relaties tussen Jordanië en Hamas. Op dit ogenblik is het nog niet mogelijk om de effecten daarvan af te leiden. (...)). De documentatie "HKJ 2009-002w" (update HKJ 2008-007w) van 13 juli 2009 betreft enkel informatie over de stichting Al Aqsa. Er is in het dossier geen recente informatie voorhanden met betrekking tot de actuele verhouding tussen Jordanië en Hamas.

Daarenboven stelt de Raad vast dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van het toenmalige artikel 9, derde lid van de vreemdelingenwet wel wordt vermeld in de bestreden beslissing doch dat op geen enkele wijze kan worden nagegaan welke buitengewone omstandigheden verzoeker in zijn aanvraag heeft ingeroepen en om welke redenen de Dienst Vreemdelingenzaken de aanvraag weigerde. Waar in de nota met opmerkingen wordt betoogd dat de Dienst Vreemdelingenzaken het Ministerie van Binnenlandse Zaken bijstaat in het voeren van een vreemdelingenbeleid en dat deze dienst over een brede bevoegdheid beschikt aangaande de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en de documenten aanwezig in het administratief dossier van verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet noodzakelijkerwijze verband houden met zijn asielprocedure en dus relevant zijn voor het beoordelen van zijn asielaanvraag, is de Raad van oordeel dat, gelet op de vaststelling dat verzoeker een asielaanvraag indient drie jaar na binnenkomst in het Rijk en nadat zijn aanvraag tot verblijf wordt afgewezen en hij effectief voor repatriëring wordt vastgehouden, de gegevens en de stukken in het dossier met betrekking tot zijn aanvraag om machtiging tot verblijf een antwoord kunnen bieden voor zijn laattijdige asielaanvraag en de beoordeling of er in hoofde van verzoeker al dan niet nood aan internationale bescherming bestaat.

2.3.3. Derhalve ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 april 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf augustus tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,
mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. F. TAMBORIJN,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER